

Na sraz rodáků a přátel Buzic zavítal i režisér Bočan

BUZICE - Od rána to na obecním úřadě hučelo jako ve včelím úle. Do obce mířilo jedno auto za druhým. V sobotu 19. června se zde totiž konalo setkání rodáků a přátel Buzic, druhé v porevoluční historii. „První sraz jsme zorganizovali v roce 1994 u příležitosti osamostatnění obce od města Blatné a stého výročí založení zdejšího sboru dobrovolných hasičů. Uvažovali jsme o zopakování akce i v roce 2004 u příležitosti stého výročí postavení buzické školy, kde dnes sídlí náš obecní úřad, ale bylo krátce po povodních a měli jsme jiné starosti,“ říká starosta Václav Maňhal. Letošní setkání rodáků a přátel proběhlo v návaznosti na 200 let existence buzické kaple. Rozesláno bylo přes sto pozvánek. Nakonec dorazilo sto padesát lidí.

Slavnostní uvítání se odehrálo v bývalé obecní škole. Hosté měli možnost zakoupit suvenýry, například vlaječky s obecním znakem, kresby buzických objektů a okolních panoramat od blatenského malíře Jindřicha Krátkého, pohlednice. Velký zájem byl především o publikaci mapující historii a současnost Buzic. K této příležitosti nechala obec vytisknout dva tisíce kusů. Autor publikace, dvaasedmdesátiletý profesor Jiří Sekera z Blatné, má podle svého vyjádření k obci velmi blízko: „Narodila se tu moje maminka a žil zde můj strýc se čtyřmi sestřenicemi. Pravidelně jsme tu jako děti vypomáhaly, kupř-

kladu při práci na poli.“ Samotná tvorba publikace o Buzicích mu trvala čtyři měsíce. Světlo světa spatřilo hotové dílo v červnu. Autorem fotografické přílohy je Jaroslav Kortus z Blatné, kreslenou část včetně titulní strany zhotovil již zmíněný blatenský malíř Jindřich Krátký.

Potřebné informace čerpal Jiří Sekera z buzické pamětní knihy, školní kroniky, regionální literatury a dalších materiálů. Publikaci se snažil doplnit svědectvími ještě žijících pamětníků. „Už je jich ale málo,“ posteskl si, „nejcennější údaje mi poskytl Václav Koryta, soukromý zemědělec z Václavova, který je dobrým duchem celé oblasti.“

Pozvání na druhé setkání rodáků a přátel Buzic přijal i televizní režisér Hynek Bočan, který tráví vzácné volné chvíle na chalupě v blízkém Hněvkově. Hynek Bočan rozhodně měl co říci k historii Buzic, protože na zdejší tvrzi natočil v roce 1968 historický film Čest a sláva, který získal hlavní cenu na filmovém festivalu v Benátkách. Pro úspěšného režiséra to ale zároveň v normalizačních poměrech znamenalo pětiletý distanc v jeho práci, protože tento snímek byl téměř vzápětí soudruhy označen jako závadový a putoval do trezoru. „Film byl na tehdejší dobu drahý, vyšel na 4 000 000 korun,“ vzpomíná Hynek Bočan, „při jeho natáčení nám vyšla obec Buzice všemožně vstříc. Jednak jsme z řad místních občanů vybrali

početný komparz a jednak nám byla také zapůjčena hospodářská zvířata. K lepšímu bych dal historiku, která má také přímou spojitost s touto obcí. Po natočení filmu a našem odjezdu do Prahy se přišlo na to, že v rekvizitách chybí tři meče. Byl z toho poprask, ale nakonec se meče našly. Zřejmě si je vypůjčili malí buzičtí kluci, kteří si chtěli hrát na rytíře.“ Film Čest a sláva se nakonec ještě před revolucí do kin dostal, a sice roku 1975, kdy se trezorové snímky třídily a ty snesitelnější putovaly na veřejnost. „Promítalo se to v pražském kině Blaník celých šest dní,“ usmívá se dnes tvůrce, „pak byl zase stažen.“

Příjemně strávený den v Buzicích nechal všempřítomným zapomenout na všední starosti. Miloslav Kilián přijel z Prahy, kde žije od roku 1983. V Buzicích sice strávil v kuse jen sedm dětských let, ale protože poté bydlel v Blatné a v Buzicích měl babičku s dědou, o víkendech a prázdninách se vracel pravidelně zpět. „Držel jsem tu partu s místními kluky, s nynějším starostou jsme si jako malí hráli na vojáky,“ vzpomíná na dětství. Jak vnímá současnou obec? „Jde to tady všechno úžasně nahoru, dodržují se staré tradice a obyčeje, je to všude moc hezké a upravené. Za mého dětství to bývalo jakési předměstí Blatné, teď si Buzice žijí vlastním životem a naplno,“ nešetřil chválu na adresu zdejších obyvatel.

Miloslav Červenka se před pěti

lety přestěhoval z Blatné zpět do Buzic a je za své rozhodnutí rád: „Vždycky tady bylo hezky. Devadesát procent dětství jsem prožil tady u babičky a dědy. Později jsme sem pravidelně jezdili ještě do starého hostince dívat se v televizi na závody formulí. Vzpomínám, jak jsme s kluky různými dírami a okénky lezli do buzické tvrze, kde bývala sýpka. Nosili jsme odtud domů kavky, poštolky a divoké holuby. Vychovávali jsme je a zase pouštěli na svobodu. Když byla sýpka zrušena, ptáci odtud vymizeli a naše výpravy skončily,“ vrací se do dob svého dětství. Takových příběhů se během soboty vyprávělo víc. Tak už to na setkání rodáků chodí.

Vladimír Šavrdra

Malá česká okenní anabáze

Na úvod stručné představení. Jsme mladá tříčlenná rodina žijící na jednom z panelových sídlišť. Před sedmi lety jsme rekonstruovali malý byt a nyní stojíme před dostavbou rodinného domku. V obou případech – v rámci rekonstrukce i realizace stavby – jsme byli nuceni zabývat se myšlenkou, jaká nová okna by nejlépe splňovala naše představy, co se týče kvality, technologie, designu, montáže, záruk, provozu, ale i peněženky. Parametrů bylo ve hře poměrně dost.

V případě rekonstrukce tří relativně velkých dvoukřídlých panelových oken jsme byli limitováni jednak barvou (všechna okna našeho domu lidem mávájí bílou barvou a dýchá z nich nikoliv dřevo, ale umělé hmota), jednak časem, protože se blížilo zateplení fasády celého domu a družstvo majitelům bytů kladlo na srdce, aby provedli výměnu oken před započítáním stavby lešení. Významnou roli hrál při tehdejší výběru i fakt, že jsme měli relativně hluboko do kapsy a sháněli jsme něco (jako typičtí Češi) na způsob „kvality za rozumnou cenu“.

Přes internet, respektive pomocí e-mailu jsme oslovili zhruba 50 místních firem. Dle úrovně komunikace a konkrétních nabídek na naši poptáv-

ku (a v neposlední řadě velice příznivé ceny) jsme se nakonec rozhodli pro jednu malou firmu.

Po zaměření oken jsme se s majitelem dohodli na termínu dodání a montáže. Protože jsme výměnu prováděli v zimě, žádali jsme, aby se vše – demontáž, montáž a obezdění – realizovalo v jeden den. Nedopadlo to nejhůře a nebyť toho, že si dělník při obezdívání okna nedal na náš nový koberec ochrannou fólii, byli bychom spokojeni. Bohužel po třech letech si jedno z křidel okna trochu „sedlo“, a když jsme závalu chtěli reklamovat, zjistili jsme, že firmička už neexistuje.

Museli jsme tedy oslovit jinou firmu, která za nemalý peněz závalu odstranila.

Zhruba sedm let po rekonstrukci bytu jsme stáli před výběrem nových oken znovu. Tentokrát se jednalo o 12 oken pro náš nový rodinný domek, který se nachází v chráněné krajinné oblasti. Prosazoval jsem moderní, plastové okenní rámy, pěkně robustní, pětikomorové s nejnižším indexem tepelné propustnosti, celobarevné, zkrátka okna na vysoké technologické a estetické úrovni. Cena nebyla v tomto případě rozhodující, důraz jsme při výběru kladli na dodací podmínky, montáž a servis.

Nutno říci, že tentokrát jsme kompletně vsadili na značku OTHERM, tedy velkou a osvědčenou firmu. Nechtěli jsme riskovat relativně vysokou zálohu, kterou musí každý – ať objednáva u kohokoli – při zadání oken do výroby složit. Dále jsme chtěli, aby montáž nových oken na novém domě byla provedena co nejprofesionálněji. Za třetí jsme chtěli mít jistotu původu zboží – šlo nám o to, aby okna opravdu měla takové parametry, které projektant domu navrhoval. A za čtvrté, což vzhledem k naší předchozí zkušenosti bylo patrně nejdůležitější, uvažovali jsme v tom duchu, že velká firma hned tak nezkrachuje a o případný servis oken se v následujících letech bát nemusíme.

Co říci na závěr? Konec dobrý, všechno dobré jako v pohádce? Prakticky vzato ano. Okna působí elegantním dojmem, laik imitací dřeva stěží rozpozná i zblízka. Montáž firma provedla během jednoho dne, vše proběhlo k naší spokojenosti. Na radu montérů jsme ještě nakonec okna v podkroví z bezpečnostních důvodů kvůli našemu malému synovi vybavili klíčkami s pojistným zámekem. Nová okna přispěla k dotvoření osobitosti domu a zaručení praktického chodu při větrání a regulaci teploty, oceňujeme např. systém mikroventilace, který se hodí hlavně při sychravém jarním a podzimním počasí. Reklama zatím nebyla potřeba, ale i kdyby k nějaké závadě došlo, máme jistotu, že v tomto případě bude náš dodavatel k dispozici zítra, za tři roky a třeba i za mnoho let.

